



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Paraphrasis Psalmorum Davidis Poetica

Buchanan, George

Argentorati, M. D. LXVIII.

VD16 B 3125

Psal. XXXIII. Benedicam Dominum. &c. Carm. gen. 3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69145](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69145)

Nec quod arcano latet in recessu
 Clausum pectoris hunc latet.
 Sperat in cassum numero tyrannus
 Se tutum fore militum:
 Sperat in cassum ualidis lacertis
 Se miles fore sospitem.
 Sape spem fallit præeuntis Euros
 Bellatoris equi fuga:
 At Deus iustos oculo irretorto
 Semper respicit & pios:
 Mortis ut uertat iacula imminentis,
 Diram & sæuitiam famis.
 Vna spes nobis opis hinc, ab uno
 Certum præsidium in malis.
 Ille perfundet sibi dedicata
 Dulci pectora gaudio:
 Ille fidentum sibi spes precesq̃
 Lætum ducet ad exitum.

PSAL. XXXIIII. *Benedicam Dominum.*

etc.

Carm. gen. 3.

SEu læta fors e fouerit, seu tristior
 Vexarit, omni tempore
 Laudabo Dominum, semper illius meum
 Os personabit laudibus.
 Mihi hæc uoluptas, hoc erit solatium,
 Mihi hoc leuamen in malis.
 Meoq̃ turba tristis exemplo suas
 Solabitur molestias.
 Vnà agite cuncti prosequamur laudibus
 Nomenq̃ numenq̃ illius.

Ille

Ille in periclis me uocantem exaudiſt,
Statimq̄ reppulit metum.

Qui cuncta ad illum conſilia referunt ſua,
Læto his nitentes gaudio
Vultus renident, nec repulſæ infamia
Rubore confundet genas.

En, pauper iſte cùm uocaret, omnibus
Hunc eruit periculis.

Dominum timentum caſtra munit Angelus
Demiffus ad cuſtodiam:

Et imminentes arcet hoſtes, & pios
A ui tuctur impia.

Facite periculum, iam ſciētis quàm Dei
Immenſa ſit benignitas:

Quàm ſint beati, ſpes in illo qui ſuas
Omnes opesq̄ collocant.

Gens ſancta Dominum colite: nil deerit Deū
Fideliter colentibus.

Violenta feritas ſentiet famem: bonis
Cuncta affluenter ſuppentent.

Adeſte filij, audite, uobis numinis
Verum timorem ut indicem.

Quicumq̄ curis liberam & longam cupis
Vitam beatus ducere,

Linguae refræna uirus, os nefaria
A fraude purum contine:

Capelle recta, curua uita, dilige
Tranquilla pacis otia.

Deus innocentes aſpiciťq̄, & commodat
Intentus aures ad preces:

Toruo ſceleſtos intuetur lumine,

Et

Et nomen etiam obliterat.

Iustum inuocantem Dominus audit, omnibus
Eum expedit periculis.

Quum spes labores deserit mortalium,
Afflicta quum molestijs

Succumbit oneri mens, Deus præsens adest,
Malasq; curas diluit.

Iustis labores suggerit semper pijs
Iniqua fors conatibus:

Sed qui bonorum semper est custos Deus,
Sortis retundit spicula,

Et ossa seruat ne terantur. impios
Vlciscitur scelus suum.

Et quisquis hostis est piorum, cum domo
A stirpe cæsus interit.

Animas tuetur se colentium Deus,
Nec rem domumq; deserit.

PSAL. XXXV. *Iudica Domine nocentes
me: expugna impugnantes, &c.*

Carm. gen. 11.

Rerum sancte opifex ades,
Et patrocínio protege me tuo:

Et retro refer in meos

Hostes perniciem, quam mihi comparant.

Scutum cum iaculis cape:

Ensem stringe: meis hostibus obuiam

Prodi: dic animæ meæ,

Secura auxilio nil metuas meo.

In uultus pudor hostium

Et turpis subeat dedecoris rubor:

Fœdam